

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.625 van 12 januari 1998
in de zaak A. 71.541/X-6984.**

In zake : de c.v.b.a. "VLAAMSE VISSERSBOND",
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DEVROE,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
Karel Janssenslaan 33/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en K.M.O.'s.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 7 oktober 1996 namens de c.v.b.a. "VLAAMSE VISSERSBOND" werd ingediend door haar raadsman H. DEVROE, advocaat te OOSTENDE, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 6 augustus 1996 van de minister van Landbouw en K.M.O. waarbij de aanvraag tot erkenning van de verzoekende partij als producentenorganisatie onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juni 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. BAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 15 februari 1996 wordt de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Productenorganisatie Vlaamse Vissersbond" opgericht.

1.2. Op 13 maart 1996 richt de verzoekende partij een brief tot de Minister van Landbouw en K.M.O.. Zij vraagt "de nodige stappen te ondernemen" om "te mogen participeren in de werking van de Zeevisserijdienst, teneinde de belangen van ons groeiend aantal leden op een efficiënte en optimale manier te kunnen behartigen".

Bij brief van 24 april 1996 wordt de minister aan voormeld schrijven herinnerd.

1.3. Bij brief van 15 mei 1996 antwoordt de minister dat, wat het verzoek betreft om te mogen participeren in de werking van de Zeevisserijdienst, zijn diensten steeds bereid zijn in het belang van de betrokken sector te luisteren en te dialogeren met zowel de individuele reders als met de organisaties die hen vertegenwoordigen, dat steeds contact kan opgenomen worden met de Zeevisserijdienst om bepaalde standpunten mede te delen en toe te lichten of om de problemen van de leden te bespreken, dat de criteria voor het erkennen van een producentenorganisatie bepaald zijn in Verordening (EEG) nr. 2939/94 van de Commissie van 2 december 1994, dat, wat België betreft, de strengste normen worden gehanteerd.

1.4. Hierop richt de verzoekende partij bij brief van 13 juni 1996 een aanvraag tot erkenning als producentenorganisatie tot de bevoegde minister "voor doelsoort crangon-crangon (garnaal)". Zij verklaart dat België nog niet beschikt over een producentenorganisatie van crangon-crangon, dat zij meer dan 20 leden-vaartuigen vertegenwoordigt voor doelsoort crangon-crangon, dat zij meer dan 30 % van het gewicht in aanvoer vertegenwoordigt voor garnaal, en dat haar leden lid blijven van de producentenorganisatie Rederscentrale.

1.5. Bij nota van 15 juli 1996 stelt de Zeevisserijdienst aan de minister voor het verzoek tot erkenning niet te aanvaarden omdat de leden van de verzoekende partij tevens lid zijn van de reeds erkende producentenorganisatie De Rederscentrale S.V. en statutair gehouden zijn daar nog tenminste 3 jaar lid te blijven. De bevoegde dienst stelt voor het antwoord van de E.G.-Commissie af te wachten om aan de verzoekende partij te antwoorden.

1.6. Op 23 juli 1996 antwoordt de E.G.-Commissie het volgende :

"Betreft : Erkenning van producentenverenigingen

Geachte Heer,

Hierbij deel ik u, in antwoord op uw brief van 9 juli 1996, de door u gewenste preciseringen mee.

In de eerste plaats kan iemand zijn lidmaatschap van een producentenvereniging pas opgeven als hij drie jaar lid van de vereniging is geweest na de erkenning en na afloop van een opzeggingstermijn van één jaar.

Of iemand lid van meerdere producentenverenigingen kan zijn is niet expliciet bepaald, maar op grond van zowel de geest als de wijze van functioneren van de gemeenschappelijke marktordening kan iemand voor een bepaald produkt in principe slechts bij één vereniging aansluiten.

Het is evenwel denkbaar dat een producent voor bepaalde produkten bij één vereniging aansluit en voor andere produkten bij een andere. Of deze theoretische mogelijkheid praktisch uitvoerbaar is, moet worden beoordeeld door de nationale autoriteiten, die met name moeten nagaan of een efficiënte controle op de naleving van de gemeenschappelijke marktordening in dit geval mogelijk is.

Ten slotte bevestig ik dat een lid, ook al heeft hij zijn vereniging van de beëindiging van zijn lidmaatschap op de hoogte gebracht, tijdens de opzeggingstermijn alle regels van de producentenvereniging moet blijven naleven".

1.7. Op 6 augustus 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Zij luidt als volgt :

"Uw aanvraag tot erkenning van de Coöperatieve producentenorganisatie Vlaamse Vissersbond als producentenorganisatie voor garnaal heeft mijn aandacht weerhouden.

Zoals blijkt uit de statistische informatie over garnaalaanvoer en het aandeel ervan verwezenlijkt door uw leden, zou uw organisatie voldoen aan de normen qua representativiteit voor garnaal.

Het probleem stelt zich echter op een ander vlak. Vrijwel alle leden van uw organisatie zijn lid van de reeds erkende producentenorganisatie Rederscentrale S.V. Ingeval van uittreding zijn de leden van de Rederscentrale statutair gehouden om hun voorgenomen uittreding drie jaar op voorhand bij aangetekende brief aan de raad van bestuur te richten, alsook hun voornemen in het register van de vennoten te hebben ondertekend.

Het merendeel van uw leden is blijkbaar niet van plan deze stap te ondernemen.

Uw leden zijn lid van de erkende PO Rederscentrale S.V. en hebben zich ertoe verbonden hun gehele visserijproduktie door bemiddeling van de vennootschap Rederscentrale S.V. af te zetten.

Nu kan een producent voor een bepaald produkt in principe slechts bij één erkende producentenvereniging aansluiten, derhalve is uw aanvraag tot erkenning dan ook onontvankelijk.

Vermits degenen die zich toch voorgenomen hebben ontslag te nemen uit de Rederscentrale, nog minstens drie jaar alle regels van de producentenvereniging moeten blijven naleven, is de problematiek aangaande de ophoudregeling voor niet-leden van een erkende producentenorganisatie niet relevant".

1.8. Het in deze brief van 6 augustus 1996 ingenomen standpunt wordt bevestigd in een brief van 27 september 1996. In dit schrijven wordt bovendien expliciet verwezen naar het standpunt van de E.G.-Commissie;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"De bestreden beslissing, die te dezen een negatieve beslissing is, kan nochtans geschorst worden omdat de Minister, na kennisname van het schorsing arrest, reeds kan overgaan tot heroverweging en in voorkomend geval zijn beslissing kan intrekken en opnieuw kan beschikken.

Dit is belangrijk omdat alleen de vernietiging van de bestreden beslissing, zonder voorafgaande schorsing, niet volstaat om aan de verzoekende partij een genoegzaam herstel van het door de bestreden beslissing veroorzaakt nadeel te waarborgen.

Meer dan voorheen verkeert de visserij in een acute crisis en wordt het Gemeenschappelijk visserijbeleid bijgestuurd. De Commissie bereidt ernstige maatregelen voor tot instandhouding van de visbestanden, ook deze van de Noordzeegarnaal (zie Europe n° 6737, 30 mei 1996, p. 8-9; zie Europa van morgen, nr. 12, 3 juli 1996, p. 177). De producentenorganisaties zijn een van de pijlers van de Gemeenschappelijke marktordening; via deze organisaties hebben de vissers ruimere afzetmogelijkheden; die organisaties hebben het recht om hun eigen ophoudprijzen vast te stellen; zij zijn nauw betrokken bij het organiseren van de markt (verbetering van de kwaliteit, aanpassing van het aanbod aan de vraag, goed beheer van de vangstquota) (zie Het vernieuwde Gemeenschappelijk visserijbeleid, Europese Commissie - Directoraat-Generaal Visserij, uitgave Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1994, p. 17-20). Een producentenorganisatie, zoals de verzoekende partij er een is, heeft derhalve een onmiddellijk belang als zijnde erkend deel te nemen aan overleg met organisaties van andere Lidstaten (Verenigd Koninkrijk : zie Rederscentrale - Informatieblad der Belgische Reders ter Zeevisserij, nr. 15, 31 augustus 1996, p. 3; zie faxbericht van de producentenorganisatie Nederlandse Visserbond te Emmeloord (Nederland) aan de verzoekende partij van 2 augustus 1996); haar vertegenwoordiging voor te bereiden in het Paritair Comité voor de zeevisserij; te kunnen genieten van de Europese en nationale (gewestelijke) steunmaatregelen (zie preambule aan de Verordening

(EG) nr. 3759/92 van de Raad); te kunnen medewerken aan het 5b-programma Westhoek-Middenkust-Zeevisserijgebied (zie brief van GOM West-Vlaanderen aan verzoekende partij van 21 augustus 1996). Onafgezien van haar belang onmiddellijk op efficiënte wijze haar leden te kunnen vertegenwoordigen.

Uit stuk 2 blijkt dat thans - op Europees niveau - onderhandelingen plaatsvinden die beslissend zijn voor de verdere organisatie van de visserij.

Zonder de erkenning van verzoekende partij is de Belgische visserij op garnaal (Cragnon cragnon) niet vertegenwoordigd";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt hetgeen volgt :

"Verzoeker ondergaat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel ten gevolge van de onmiddellijke uitvoering van de betwiste beslissing, gelet op het feit dat het merendeel van de leden van de C.V.B.A. 'Vlaamse Visssersbond' lid zijn van de P.O. 'Rederscentrale S.V.' Statutair zijn ze gehouden nog drie jaar lid te zijn na hun ontslag en hun gehele productie via deze organisatie af te zetten, wat hun niet toelaat om lid te worden van een andere erkende P.O. zelfs niet voor één bepaald produkt zoals garnaal.

Zelfs indien zij één jaar na ontslag effectief zouden kunnen uittreden (zoals voorzien in de verordening (EEG) nr. 105/76 van de Raad van 19 januari 1976 betreffende de erkenning van de producentenorganisaties in de visserijsector) zouden zij nog geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan vermits zij ook dan gedurende dat jaar nog geen lid kunnen zijn van een ander P.O. Daarenboven werden tot op heden vrijwel geen ontslagen ingediend bij de 'Rederscentrale S.V.'.

De verordening (EEG) nr. 105/76 van de Raad van 19 januari 1976 voorziet in artikel 2, 1, d, bb dat de statuten dienen te bevatten :

'bepalingen om te waarborgen dat de leden van de organisatie die hun lidmaatschap willen opzeggen dit kunnen doen na gedurende ten minste drie jaar na de erkenning van de organisatie lid daarvan te zijn geweest, mits zij de organisatie daarvan ten minste één jaar voor hun uittreden op de hoogte stellen'.

De verordeningen voorzien dus een minimum opzegtermijn van 1 jaar om de organisatie van hun vertrek op de hoogte te stellen. Een maximumtermijn is niet voorzien. Daarenboven is drie jaar lidmaatschap voorzien na de erkenning. De statuten van de Rederscentrale S.V. voorzien in artikel 7 'Elke vennoot is vrij uit de vennootschap te treden door de raad van bestuur daarvan bij aangetekende brief drie jaar voor de voorgenomen uittreding in kennis te

hebben gesteld en zijn voornemen in het register van de vennoten te hebben ondertekend...'. Daar in de verordening 105/76 van de Raad van 19 januari 1976 geen maximumtermijn voorzien is kunnen de statuten van de Rederscentrale S.V. een opzegtermijn van drie jaar voorzien (de lidstaat kan altijd stringenter bepalingen voorzien).

De erkenning van de P.O.'s wordt geregeld op EU-niveau en valt dan ook onder het subsidiariteitsbeginsel in het kader van de EU-regelgeving, waarbij de Lidstaat in functie van de communautaire bepalingen terzake, de P.O. al of niet kan erkennen.

Deze Europese regelgeving voorziet in verordening (EEG) nr. 105/76 van de Raad van 19 januari 1976 de erkenning van een producentenorganisatie per produkt of produkten overeenkomstig de in deze verordening voorziene voorwaarden. In België is de 'Rederscentrale S.V.' erkend als producentenorganisatie voor alle visserijprodukten. Het merendeel van de leden van de C.V.B.A. 'Vlaamse Visserijbond' is lid van de P.O. 'Rederscentrale S.V.' en dus niet verstoken van het recht op een erkende producentenorganisatie, die in casu erkend is voor alle visserijprodukten.

De erkenningsweigering van de C.V.B.A. 'Vlaamse Visserijbond' is gebaseerd op het feit dat de leden reeds lid zijn van de erkende producentenorganisatie 'Rederscentrale S.V.'.

Bij de verwijzing naar de Europese reglementering dient benadrukt te worden dat er voor de garnaal geen TAC's, noch quota, noch minimumaanvoermaten zijn. Enkel een minimum maaswijdte is voorzien alsook het respecteren van een minimumpercentage doelsoorten (garnaal) en een maximumpercentage beschermde soorten (bijvangst) bij het gebruik van die minimum maaswijdte. Behoudens de minimumwaaswijdte dienen deze instandhoudingsmaatregelen die in acht te nemen zijn bij de visserij op garnaal in feite ter protectie van de beschermde vissoorten, die als bijvangst gevangen worden in de garnaalvisserij. Bovendien is de vissterfte van garnaal door predatie groter dan de vissterfte door het vissen op garnaal.

Zowel voor als na de aangevochten beslissing blijft de rechtstoestand van de verzoekende partij dezelfde : zij is niet erkend.

Een eventuele schorsing van de aangevochten beslissing wijzigt niets aan de rechtstoestand van de verzoekende partij.

Een geldelijk nadeel of het derven van een financieel voordeel worden in principe niet als een moeilijk te herstellen nadeel bestempeld in de rechtspraak van de Raad Van State (RvS nr. 38154 van 25 november 1991...);

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij derhalve als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat

de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent, inroept dat bij niet-schorsing van de bestreden beslissing zij niet zal kunnen deelnemen aan overleg met andere organisaties, zij haar vertegenwoordiging in het paritair comité voor de zeevisserij niet zal kunnen voorbereiden, zij geen Europese en nationale (gewestelijke) steunmaatregelen zal kunnen genieten, zij niet zal kunnen meewerken aan het 5b-programma Westhoek-Middenkust-Zeevisserijgebied en dat de Belgische visserij op garnaal niet vertegenwoordigd is bij de onderhandelingen op Europees niveau;

3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet in het minst aantoonde waarom de niet-erkenning als producentenorganisatie haar zou verhinderen overleg te plegen met andere organisaties of zich voor te bereiden op de vertegenwoordiging in genoemd paritair comité; dat, in de mate zij verwijst naar de derving van steunmaatregelen zij een financieel nadeel inroept dat, in principe, altijd te herstellen is; dat zij niet verduidelijkt waarom de niet-medewerking aan het zogenaamde "5b-programma" haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen; dat, voor zover zij aanvoert dat de Belgische visserij op garnaal niet vertegenwoordigd is bij de onderhandelingen op Europees niveau, opgemerkt moet worden dat, blijkens het dossier, het merendeel van de leden van de verzoekende partij reeds lid zijn van de producentenorganisatie "Rederscentrale S.V." die sedert 1971 erkend is voor alle visserijprodukten;

3.3.3. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf januari 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.